

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1938/2021
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак „ТЕ–КО Костолац“ Костолац, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Радојевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 762/20 од 03.11.2020. године, у седници одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 762/20 од 03.11.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 762/20 од 03.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 70/2019 од 15.11.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.03.2019. године, па до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка у износу од 28.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 762/20 од 03.11.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ради потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, након оцене да је потраживање тужиоца у смислу члана 196. Закона о раду застарело, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 40.000,00 динара на име зајма на основу Одлуке број 230 од 12.03.2014. године. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе. У овом случају, потраживање тужиоца за повраћај бескаматног зајма који је дат туженом, није потраживање из грађанскоправног односа по основу зајма, које застарева након протекла општег рока застарелости прописаног чланом 371. ЗОО, већ потраживање из радног односа на које се примењује рок застарелости из члана 196. Закона о раду којим је регулисана застарелост новчаних потраживања из радног односа. Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења. Осим тога, одлуке судова приложене уз ревизију, којима тужени указује на евентуално другачије одлучивање о истом правном питању у споровима са оваквим тужбеним захтевом, не указују нужно и на исказан различит правни став у тим одлукама, будући да правилна примена материјалног права у тим споровима зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу ради стицања без основа поднео дана 09.05.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 40.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**